

прѣминѣ да употрѣби всичко, което му пдеше отъ рѣжки, за да ны прѣдстави прѣдъ цѣль свѣтъ, като народъ недостоинъ за свободѣ, като хора съвсѣмъ неспособни да ся управлявамы, да присрамы съ това и нашіѣтъ освѣбодителѣж за великодушното и вѣплиѣ рицарското ѣ дѣло; а още повече да даде новодъ и право на Европѣ да настоява, че не е былъ и не е лошъ за насъ турскій реджимъ! . . . И този човѣкъ, подиръ всичко това, иде да ся прѣдстави днесъ че желае, че ся стараетъ и работи ужъ за съединението и обединението на българитѣ. Каква ядовита изсмѣшка надъ простодушното на народа!

— Да положимъ че то е до нѣидъ така и право е, но вы сте го избрали, той е вече законный вашъ господарь, и вамъ не остава освѣнъ законно да му ся повинувате.

— Избрахмы го по единъ сжществующъ законъ, сега като не сжществува тойзи законъ, който узаконява изборътъ му, може ли да бжде повиновението законно?

— А какво мыслите да правите вы?

— Ще искамы законътъ, който узаконява повиновението.

— Ако не ви ся даде?

— На това послѣдното позволѣте ми да ви отговорѣж съ едиж прикасницѣж, за нѣщо което станѣло въ Ески-Загрѣ. Единъ отъ вашитѣ ратници на 1828—29, незнамъ вече какъ дошелъ и какъ ся засѣдѣлъ въ поименованный градъ. Види ся да е былъ младъ. Турцитѣ по обычайтъ си, взели да го канятъ да ся потурчи и придумвали го съ това че ще го оженятъ за нѣкоѣж богатѣ туркыниѣ. Най-послѣ, той ся потурчилъ, оженили го за едиж вдовицѣж, която имала отъ първыи си мжжъ едно дѣте на слѣдникъ на едно помѣстье, което тя ступанисвала до дѣто порасте дѣтето; а новыи ѣ мжжъ, бывший ратникъ, Хасанъ го управлявалъ и ся поминувалъ съ него, като единъ добъръ ефендия. Слѣдъ години порасло дѣтето, излѣзло отъ сиротството (етимликътъ), искало да си вземе помѣстието; Хасанъ не давалъ ни да му поменѣтъ. Работата ся отнесла до сждѣтъ. Събралъ ся свѣтъ отъ нѣ-първыѣ турци подъ прѣдседателството на кадийтъ, повыкватъ и Хасанъ ефендиѣж. Кадийтъ взелъ да му тълкува законътъ и да му расправа, че чѣпликътъ былъ на момчето, бащинъ му и нему принадлежатъ. Хасанъ ефендия го слушалъ, слушалъ, най-послѣ станѣлъ, отлага си каукътъ, слага го на земѣтъж прѣдъ кадийтъ и на ломанъ турскій языкъ